

Synet af Kortene overvandt hurtigt Aggerbølles Modstandskraft.

Men heller ikke for Ægteparret Villing var disse smaa Spillepartier saa stor en Opofrelse, som de gerne vilde give det Udseende af. Rigtignok havde de efterhaanden maattet opgive at spille om Penge, fordi Aggerbølles i Reglen totale Bankerot tilintetgjorde ethvert Haab om Gevinst; men deres Interesse for Spillet var bleven genvakt, efter at de var kommen paa den lykkelige Idé alligevel at føre et Slags Regnskab og paa dette at opføre Bêterne med Summer af svimlende Størrelse, der kunde sætte deres Fantasi i Bevægelse og tilfredsstille deres Lidenskab for Tal og Addition.

Efter at Villing havde gjort et Slag ud i Butikken for at forvisse sig om, at Læredrengen virkelig sov, satte man sig til Rette omkring Bordet og gav Kortene rundt til en saakaldt „flyvende Sjavs“.

„Jeg melder,“ brummede Aggerbølle straks.

„Jeg be'r ogsaa om Forlov,“ nynnede Fruen.

„Aa, . . . jeg tør vel nok vove at byde over en Gang,“ istemte Villing og vilde tage de to Købekort, der laa paa Bordet.

Men Aggerbølle lagde sin svampformede Haand over dem og udbrød: